

си пръста. Освенъ това тѣзи животни иматъ още по два малки пръста, прикрепени малко по-високо, съ които не стѣпватъ на земята. Копитата на северния елень сѣ много широки, плоски и кръгли. Освенъ това, тѣ сѣ много високо раздвоени, така че могатъ да се разтварятъ широко. А малкитѣ копитца достигатъ земята. Когато северниятъ елень бѣга, копитата му се разтварятъ

Северенъ елень

широко, а малкитѣ копитца допиратъ земята или снѣга. Той ходи като на ски. Краката му не потъватъ нито въ тресавище, нито въ снѣгъ. Той може да бѣга много бързо. Наистина, северниятъ елень е по-слабъ отъ коня, но да пробѣга въ день до 100 клм., за него не е мжчно, ако само му се даде да отдѣхне и похапне снѣгъ. Северниятъ елень не се бои отъ студа на тундрата. Той е облѣченъ съ гжста и дълга козина. На шията му